

អ្វីទាំងអស់មានសំឡេងខ្លាំងណាស់ ។ តើឲ្យ លូក អាចរកភាពសុខសាន្តបាននៅឯណាទៅ ?

ឆ្លង់ខ្លាំងណាស់ !

ដោយ វិធាត អិម វិមនី
 ទស្សនាវដ្តីសាសនាចក្រ
 (ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

លូក បានត្អូញត្អែរ ។ អ្វីៗទាំងអស់មានសំឡេងខ្លាំងណាស់ ។ បងប្រុសរបស់គាត់ ចាត និង ចន ឈ្មោះគ្នាទៀតហើយ ។ សូម្បីតែ នៅផ្លូវដើរខាងក្រៅបន្ទប់ ក៏គាត់អាចឮពួកគេស្រែកដាក់គ្នាឆ្លងបន្ទប់ដែរ ។ ហើយបងប្រុសរបស់គាត់ សិហ្សី វិញ សេដតន្ត្រីរបស់គាត់បើកសំឡេងឡើងខ្លាំងទៀតហើយ ។ ទឹម ។ ទឹម ។ ទឹម ។ គាត់អាចឮសំឡេងភ្លេងរណ្តំតត ដាច់ជានិច្ច ។

លូក បានព្យាយាមសូមឲ្យបងប្រុសរបស់គាត់ឈប់ឈ្មោះគ្នា ។ ចាត បាន ប្រាប់គាត់ថា « ចេញឲ្យឆ្ងាយ » ។ បន្ទាប់មក លូក បានសូមឲ្យ សិហ្សី បន្ថយ សំឡេងតន្ត្រីរបស់គាត់ ។ តែនាងបែរជាបើកសំឡេងកាន់តែខ្លាំងថែមទៀត ។ លូក ចង់ចេញក្រៅ ទៅកន្លែងដែលគាត់អាចគិតបាន ។ ប៉ុន្តែគាត់នៅ ។

តែយ៉ាងហោចណាស់ មានកន្លែងស្ងប់ស្ងាត់មួយដែល លូក អាចទៅ បាន ។ ម្សិលមិញឪពុកម្តាយរបស់គាត់បានឲ្យបន្ទប់គ្នាស្ងប់មួយទៅគាត់ - ជាបន្ទប់ដែលគាត់មិនចាំបាច់នៅជាមួយ ចាត និង ចន ឡើយ ។ វានៅជាន់ ក្រោមដី ។ វាធំល្មមសម្រាប់តែព្រឹក និងតម្កល់ប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងបន្ទប់ របស់គាត់ លូក អាចបិទទ្វារ និងគេចចេញពីសំឡេងទាំងនោះបាន ។

លូក បានចុះក្រោមទៅកាន់បន្ទប់បងប្រុសគាត់ ។ គាត់បានមើលជុំវិញ ប្រអប់ទាំងឡាយ ដែលគាត់បានយកចុះពីលើកម្រ ។ គាត់បានឃើញ រូបតាព្រះយេស៊ូវមួយសៀងចេញពីប្រអប់មួយ ។ លូក បានទទួលរូបតាព្រះ នោះនៅថ្ងៃដែលគាត់បានជ្រមុជទឹក ។ ពេលមើលទៅរូបតាព្រះធ្វើឲ្យគាត់ មានអារម្មណ៍សុខសាន្តជានិច្ច ។

លូក បានយករូបតាព្រះចេញពីប្រអប់ ។ គាត់បានដាក់វានៅលើតុ ។ បន្ទាប់មក គាត់បាន លុតជង្គង់ចុះអធិស្ឋាន ។ លូក បានពោលថា « ឱ ព្រះវរបិតាស្តីអើយ ពេលខ្លះវាឆ្លងខ្លាំងណាស់ នៅទីនេះ ។ សូមជួយកូនឲ្យទទួលបានសេចក្តី សុខសាន្តខ្លះផង » ។

លូក បានទម្រេតនៅលើត្រែរបស់គាត់ ។ គាត់បានគិតអំពីព្រះយេស៊ូវ ។ គាត់បានរៀននៅក្នុងថ្នាក់កុមារថា ព្រះយេស៊ូវតែងតែអាចគង់នៅជិតគាត់ ជានិច្ច ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធវាចនាំសេចក្តីសុខសាន្តដល់យើងជានិច្ច ដែរ ។

បន្តិចទៀត ម៉ាក់ និងប៉ានីងមកដល់ផ្ទះវិញពីធ្វើការ ។ ពួកគាត់នឹងនិយាយ ជាមួយ ចាត និង ចន ។ ការឈ្មោះគ្នានេះនឹងបញ្ឈប់ ។ មួយរយៈ ។ ពួកគាត់ នឹងនិយាយជាមួយ សិហ្សី ។ សិហ្សី នឹងបន្ថយសំឡេងតន្ត្រីរបស់គាត់ ។ មួយរយៈ ។ រហូតដល់ម៉ាក់ និងប៉ានីងចេញទៅធ្វើការម្តងទៀត ។

ប៉ុន្តែសម្រាប់ពេលនេះ លូក បានសម្រាកនៅលើត្រែ ។ គាត់បានសម្លឹង

មើលរូបតាព្រះយេស៊ូវ ។ លូក បាននិយាយខ្សឹបៗថា « ឱ ព្រះវរបិតាស្តីអើយ សូមមេត្តា ។ សូមជួយកូនឲ្យមានអារម្មណ៍សុខសាន្ត មិនថាមានអ្វីកើតឡើង នៅក្នុងផ្ទះនេះទាំងមូលនោះទេ » ។

ក្រោយមក មានសំឡេងគោះទ្វារនៅបន្ទប់ គេងគាត់ ។ ម៉ាក់សួរថា « តើម៉ាក់អាច ចូល បានទេ ? តើកូនយ៉ាងម៉េចហើយ ? »

លូក បានតបថា « ចាត និង ចន ឈ្មោះគ្នា ទៀតហើយ ។ ហើយ សិហ្សី វិញ ចាក់តន្ត្រីគាត់ បើកសំឡេងឡើងខ្លាំងទៀត » ។

ម៉ាក់បាននិយាយថា « ម៉ាក់ដឹង ។ វាពិបាក ណាស់ ។ ត្រូវទេ ? ប៉ាក់ពុំអ្វីនិយាយជាមួយ បងប្រុសរបស់កូននៅពេលនេះហើយ ។ ហើយ ម៉ាក់នឹងនិយាយជាមួយ សិហ្សី នៅយប់នេះ ។ ប៉ុន្តែដំបូង ម៉ាក់ចង់ដឹងថា តើកូនសុខទេ យ៉ាងណាហើយ » ។

លូកបានតបថា « កូនមិនអីទេ ។ កូន សប្បាយចិត្ត ដែលកូនមានបន្ទប់នេះ » ។

ម៉ាក់បាននិយាយថា « ម៉ាក់ក៏អីចឹងដែរ ។ ម៉ាក់ឃើញកូនដាក់រូបតាព្រះ ព្រះយេស៊ូវនៅលើតុ » ។

លូកា ឮឮឮ ។ « បាទ ម៉ាក់ ។ ហើយទ្រង់នឹងជួយកូនធ្វើឲ្យបន្ទប់របស់ កូន ជាកន្លែងមួយដែល មានសេចក្តី សុខសាន្ត » ។ ●

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើង នៅ ស.វ.រ. ។

សូមសរសេរ ឬគូររូបភាពពីរបៀបដែលប្អូនអាចមាន អារម្មណ៍សុខសាន្តនៅក្នុងផ្ទះរបស់ប្អូន ។